

Διακήρυξη Sundberg τα άτομα με αναπηρία

Η διακήρυξη Sundberg όπως ονομάστηκε στη μνήμη του Nils - Ivar Sundberg, ο οποίος ήταν από το 1948 ως το 1981 (που πέθανε) υπεύθυνος του προγράμματος για την Ειδική Εκπαίδευση της Ουνέσκο, αποτελεί το τελικό κείμενο Διεθνούς Διάσκεψης που οργάνωσε η Ισπανική κυβέρνηση και η Ουνέσκο το 1981 και στην οποία συμμετείχαν 103 χώρες και 6 Διεθνείς Οργανώσεις.

Η Διεθνής Διάσκεψη πάνω στη δράση και στις στρατηγικές για την εκπαίδευση, την πρόληψη και την ένταξη, η οποία οργανώθηκε από την Ισπανική κυβέρνηση σε συνεργασία με την Ουνέσκο στη Μάλαγα της Ισπανίας στις 2-7-11-1981 υπέγραψε τα παρακάτω άρθρα:

Άρθρο 1^ο:

Κάθε άτομο με αναπηρία πρέπει να μπορεί να εξασκεί το βασικό του δικαίωμα πρόσβασης στην εκπαίδευση, στην επαγγελματική του μόρφωση, την κουλτούρα και την πληροφόρηση.

Άρθρο 2^ο:

Οι κυβερνήσεις, οι εθνικές και διεθνείς οργανώσεις θα πρέπει να εξασφαλίζουν μια συμμετοχή για τα άτομα με αναπηρία όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένη. Θα πρέπει να παρέχεται μια οικονομική και πρακτική βοήθεια στις δράσεις που προορίζονται να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των αναπήρων στους τομείς της εκπαίδευσης και της υγείας, όπως και στην ίδρυση και λειτουργία συνδέσμων που αποτελούνται από τα ίδια τα ανάπηρα άτομα ή τις οικογένειές τους. Αυτές οι οργανώσεις θα πρέπει να συμμετέχουν στο τομέα που ενδιαφέρει τα ανάπηρα άτομα.

Άρθρο 3^ο:

Τα άτομα με αναπηρία θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν στον ανώτατο δυνατό βαθμό το δημιουργικό, καλλιτεχνικό και πνευματικό τους δυναμικό, τόσο για το δικό τους καλό όσο και τον εμπλουτισμό της κοινότητας.

Άρθρο 4^ο:

Τα εκπαιδευτικά, πολιτιστικά προγράμματα και τα προγράμματα επικοινωνίας στα οποία τα άτομα με αναπηρία καλούνται να συμμετέχουν, θα πρέπει να σχεδιάζονται και να πραγματοποιούνται μέσα σε μια γενική προοπτική συνεχούς εκπαίδευσης. Μέσα από το πρίσμα αυτό θα πρέπει να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στα εκπαιδευτικά χαρακτηριστικά της επαναπροσαρμογής και της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Άρθρο 5^ο:

Για να μπορέσουν να θέσουν το μέγιστο των ικανοτήτων τους στην υπηρεσία της κοινωνίας όλα τα άτομα με αναπηρία και ιδιαίτερα εκείνα που έχουν δυσκολία στην επικοινωνία, πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους πληροφοριακά, εκπαιδευτικά και πολιτιστικά προγράμματα προσαρμοσμένα στις ιδιαίτερες ανάγκες τους.

Άρθρο 6^ο:

Τα προγράμματα στους τομείς της εκπαίδευσης, της επαγγελματικής κατάρτισης, της κουλτούρας και της πληροφόρησης, πρέπει να στοχεύουν στην ένταξη των αναπήρων στο κανονικό περιβάλλον ζωής και εργασίας. Αυτή η ένταξη πρέπει να αρχίζει όσο πιο νωρίς γίνεται στη ζωή του ατόμου. Για να προετοιμαστεί η ένταξη αυτή, θα πρέπει τα ανάπηρα άτομα ανεξάρτητα από την προσωπική τους κατάσταση να τύχουν της σχετικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Άρθρο 7^ο:

Με στόχο τη μείωση της συχνότητας των αναπηριών και των αρνητικών τους επιπτώσεων οι κυβερνήσεις έχουν την ευθύνη σε συνεργασία με τις κυβερνητικές οργανώσεις να εξασφαλίζουν μια πρώιμη ανίχνευση και μια ανάλογη θεραπεία. Θα πρέπει από τη βρεφική ακόμα ηλικία να υπάρχουν εκπαιδευτικά προγράμματα, στα οποία η πληροφόρηση και η καθοδήγηση των γονιών να αποτελεί ένα σημαντικό μέρος.

Άρθρο 8^ο:

Η συμμετοχή της οικογένειας στην εκπαίδευση, στην κατάρτιση, στην επαναπροσαρμογή και την ανάπτυξη όλων των ανάπηρων ατόμων, πρέπει να ενισχυθεί. Θα πρέπει να παρέχεται στις οικογένειες ειδική υποστήριξη, ώστε να βοηθούνται να ανταπεξέλθουν στις ευθύνες τους στον τομέα αυτό.

Άρθρο 9^ο:

Οι εκπαιδευτικοί και οι άλλοι επαγγελματίες που είναι υπεύθυνοι των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, θα πρέπει επίσης να είναι ειδικευμένοι για να αντιμετωπίζουν τις καταστάσεις και τις ειδικές ανάγκες των ανάπηρων ατόμων. Η εκπαίδευσή τους θα πρέπει συνακόλουθα να λαμβάνει υπόψη αυτή την αναγκαιότητα και οι γνώσεις τους να ανανεώνονται περιοδικά.

Άρθρο 10^ο:

Δεδομένης της επίδρασης των ΜΜΕ πάνω στις στάσεις του κοινού και σκοπεύοντας να ανυψώσουμε το επίπεδο συνειδητοποίησης και αλληλεγγύης, το περιεχόμενο της πληροφόρησης και της εκπαίδευσης του προσωπικού των ΜΜΕ θα πρέπει να περιέχει στοιχεία σχετικά με τις ανάγκες των αναπήρων, αφού συμβουλευτεί τις οργανώσεις τους.

Άρθρο 11^ο:

Θα πρέπει να παρέχονται στα ανάπηρα άτομα οι εγκαταστάσεις και ο εξοπλισμός που είναι αναγκαία για την εκπαίδευσή τους και την κατάρτισή τους.

Άρθρο 12^ο:

Όλα τα προγράμματα πολεοδομίας και περιβάλλοντος θα πρέπει να σχεδιάζονται με τρόπο, ώστε να διευκολύνουν την ένταξη και τη συμμετοχή των ανάπηρων ατόμων σε όλες τις δραστηριότητες της κοινότητας και ειδικά στους τομείς της εκπαίδευσης, της κουλτούρας και του πολιτισμού.

Άρθρο 13^ο:

Πρέπει να ενισχυθεί η έρευνα που αφορά την ανάπτυξη των γνώσεων και της εφαρμογής τους, με σκοπό να πραγματοποιηθούν οι στόχοι της παρούσας διακήρυξης και ιδιαίτερα να προσαρμοστεί η σύγχρονη τεχνολογία στις ανάγκες των αναπήρων.

Άρθρο 14^ο:

Οι κυβερνήσεις, οι επιχειρήσεις, οι επαγγελματικές οργανώσεις και τα συνδικάτα έχουν ευθύνη να ενεργήσουν δυναμικά, ώστε να δημιουργηθούν στον τομέα της απασχόλησης προγράμματα που να περιέχουν ειδικά σχέδια προσανατολισμού και εργοδότησης επαγγελματικής κατάρτισης και προώθησης με στόχο να αυξηθούν οι πιθανότητες εργοδότησης των ανάπηρων ατόμων.

Άρθρο 15^ο:

Η υλοποίηση των αρχών που περιέχονται στην παρούσα διακήρυξη επιτάσσει μια αύξηση της διεθνούς συνεργασίας μεταξύ των οργανώσεων – κυβερνητικών και μη – περιλαμβανομένης και της Τεχνικής βοήθειας με στόχο τη δημιουργία Τραπεζών Δεδομένων και Περιφερειακών Κέντρων Κατάρτισης Προσωπικού, καθώς και σχεδιασμού και διάδοσης προγραμμάτων.

Άρθρο 16^ο:

Εναπόκειται στην υψηλή ευθύνη των κρατών να υλοποιήσουν την παρούσα διακήρυξη. Θα πρέπει για το σκοπό αυτό να πάρουν όλα τα νομοθετικά, τεχνικά και φορολογικά μέτρα εξασφαλίζοντας το σχεδιασμό αυτών των μέτρων, τη συμμετοχή των ανάπηρων ατόμων και των μη κυβερνητικών ειδικών οργανώσεων.